

Det internationale bistandsarbejde her i landet som i andre lande har i disse første år haft en overvejende filantropisk karakter. Men som forholdene mellem de teknisk højtstående og de mindre privilegerede lande udvikler sig, vil det næppe være rimeligt at regne med en fortsættelse udelukkende på dette grundlag. Der vil i stigende grad, af politiske såvel som erhvervsmæssige grunde, blive rejst krav om, at deltagelsen i det internationale hjælpearbejde ikke indskrænkes til et bidrag til Forenede Nationers udvidede program for teknisk bistand, men også tager form af et aktivt samarbejde med enkelte lande. I en række giverlande er disse spørgsmål allerede ved at antage en politisk karakter, og vi mener, at en sådan udvikling på længere sigt også må imødeses herhjemme. Foreløbig forekommer det os i hvert fald indlysende, at den brede interesse for mellemfolkeligt samarbejde, som nu er vokset frem, har skabt et behov for en koordination af de forskellige bestræbelser. Hensigten med en sådan skal naturligvis ikke være at lamme eksisterende og kommende initiativer, men at bringe samling på et område, der allerede nu er præget af stor uoverskuelighed og en uheldig spredning af kræfterne. I en række andre lande er en koordination af de forskellige aktiviteter på dette område blevet gennemført i løbet af de sidste år. I særdeleshed kan her fremhæves Sverige, hvor en centralkomité for teknisk bistand er nedsat af staten med repræsentation fra alle landets betydelige organisationer, spændende fra fagforbundene til arbejdsgiverorganisationerne og for eksempel også omfattende repræsentanter for den form for bistandsarbejde, der udøves af de kristelige missioner. Den svenske centralkomité varetager ved hjælp af et særdeles effektivt statsligt administrationsorgan Sveriges omfattende bilaterale bistandsvirksomhed. Vi er kommet til den opfattelse, at en lignende bred centralkomité med hertil hørende administration bør oprettes herhjemme med det formål at koordinere og gennemføre de væsentligste danske bidrag til det mellemfolkelige bistandsarbejde samt — som et for danske forhold særlig karakteristisk træk — at afgive grundlaget for en folkelig oplysning om hele denne betydningsfulde problemkreds.

Mellemfolkeligt Samvirke er for sit vedkommende rede til at bringe de hertil nødvendige ofre, også selv om dette skulle medføre en fundamental ændring af vor konstitution og arbejdsform. Men da vi som eneste organisation her i landet, der gennem en lang årrække har gennemført bilaterale projekter og varetager et omfattende oplysningsarbejde om internationale forhold, sidder inde med væsentlige erfaringer, vil vi gerne stille disse til rådighed ved udformningen af planerne for en sådan centralkomités virke. I særdeleshed er det vort håb, at vi vil kunne påvirke udviklingen til gunst for en fortsættelse af den førnævnte snævre forbindelse mellem den udadvendte virksomhed og det folkeoplysende arbejde herhjemme, som har vist sig så værdifuldt. I denne sammenhæng er det os magtpåliggende at anføre de meget værdifulde erfaringer, vi har haft i henseende til betydningen af vort nære samarbejde med undervisningsministeriet. Det er indlysende, at en udvikling i retning af etablering af en centralkomité, sådan som ovenfor antydnet, også vil kræve støtte og aktiv deltagelse fra udenrigsministeriet, men vi ønsker altså at fremhæve, at den førnævnte nære forbindelse mellem udadvendt virksomhed og hjemligt oplysningsarbejde nødvendigvis er en fortsættelse af det frugtbare samarbejde på dette område med undervisningsministeriet.

Vi mener yderligere, at et meget væsentligt bidrag til et fremtidigt arbejde ad disse linjer vil være oprettelsen af en særlig institution af højskolekarakter, der dels skulle afgive muligheder for visse kurser til det efterhånden store antal udlændinge, der søger videreuddannelse i Danmark, og dels afholde mellemfolkelige kurser for danskere samt endelig tjene som det centrale sted for det folkeoplysende arbejde om mellemfolkelige problemer, som udføres af Mellemfolkeligt Samvirke i forbindelse med Den danske UNESCO-nationalkommission. Det ville muligvis også være en frugtbar tanke direkte at knytte administrationen for den før nævnte centralkomité til en sådan institution. For eksempel vil sådanne af Mellemfolkeligt Samvirkes nuværende aktiviteter som udgivelsen af bladet Kontakt og udsendelse af unge danske til internationale arbejdslejre m. v. formentlig kunne administreres i forbindelse med ledelsen af